

متن پرسش

سلام و احترام خدمت استاد گرامی: استاد بنده در کلاسی شرکت می‌کنم که مباحث تدبر در آیات قرآن هست روز شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها ایشون در مورد کلمه ی «هو الد الخصام» صحبت کردند و گفتند مصداق هو الدالخصام عمر بن خطاب هست. در تفسیر البرهان و صافی و در آیه ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ سوره ی فرقان منظور از فلان ابابکر هست و تا ایشون جلسات خصوصی در حد ۴ با ۵ نفره ی لعن می‌گیرند به نظر شما کارشون درسته؟ و اینکه صحبت از این دارند که این سه خلیفه خیلی ظلم کردند و یکی از علما که اسمشون الان خاطریم نیست چندین جلد کتاب نوشتند که دو جلد این کتب که در باب ظلمها و تعدیات این خلفا ناپدید شده. به نظر شما این جور صحبتها با مبانی رهبری سنخیت داره؟ آیا طلبه های اهل سنت که در جامعه المصطفی قم درس می‌خوانند اگر ذیل این آیات که روایتی آمده که الد الخصام عمر هست ناراحت نمی‌شوند و اتحاد بین شیعه و سنی خدشه دار نمیشه؟ بنده با کسی که در این مورد صحبت می‌کردم گفتند رهبری چون در راس حکمت هستند تقیه می‌کنند در مورد اهل سنت که می‌گویند اتحاد داشته باشید. ولی من قبول ندارم چون در کتاب خون دلی که لعل شد نگاه رهبری خیلی وسیع هست و خدماتی که به اهل سنت ایرانشهر در زمان تبعیدشون کردن خیلی زیاد بوده. لطفا راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور که می‌فرمایید در شرایطی که اهل سنت تصویری غیر از آنچه که ما از خلفا داریم، آن‌ها دارند؛ و روایاتی در کتاب‌های آن‌ها هست که همه صفات مربوط به حضرت علی «علیه‌السلام» را برای خلفا قائلند؛ آیا توهین به خلفا، به همان معنایی نیست که کسی به حضرت علی «علیه‌السلام» با آن سجایای فوق‌العاده انسانی توهین کند؟! موفق باشید